

จดหมายฝากฉบับที่สองของเปาโล

ผู้เป็นอัครทูต

ถึงคริสตจักรที่เมืองเชสะโลนิกา

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเป็พติสอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเป็พติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ คร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

จดหมายฝากฉบับที่สองของเปาโล

ผู้เป็นอัครทูต

ถึงคริสตจักรที่เมืองเธสะโลนิกา

บทนำ 2 เธสะโลนิกา: จดหมายฝากฉบับที่สองของเปาโลที่เขียนถึงคริสตจักรที่เมืองเธสะโลนิกาน่าจะถูกเขียนขึ้นหลังฉบับแรกไม่นาน ตอนนั้นเปาโลและคณะของท่านยังอยู่ที่เมืองโครินธ์อยู่ ท่านเขียนจดหมายฉบับนี้เพราะข่าวที่ท่านได้รับจากผู้นำส่งจดหมายฝากฉบับแรก เปาโลทราบว่ามีบางคนในคริสตจักรที่นั่นเชื่อว่าวันของพระคริสต์กำลังใกล้เข้ามาแล้ว บางคนจึงเลิกทำมาหากินและตั้งตารอคอยการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า จดหมายฝากฉบับนี้จึงมีลักษณะเกี่ยวข้องกับอวสานกาล โดยที่อัครทูตท่านนี้นิยมลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสุดท้ายอย่างละเอียดยิ่งขึ้น บทสุดท้ายของจดหมายฝากฉบับนี้พูดถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในคริสตจักร โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่เลิกทำมาหากินแล้วเพราะความสับสนดังกล่าว

*****

ภาพรวมของ 2 เธสะโลนิกา 1: หลังจากออกความเห็นเกริ่นนำสั้นๆ อัครทูตท่านนี้ก็เริ่มเข้าสู่เนื้อหาหลักคือการให้กำลังใจ และต่อด้วยการให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสุดท้าย

2 ธศ 1:1-2 เปาโล สิลวานัส และทิโมธี เรียน คริสตจักรของชาวเมืองเซสะโลนิกาใน พระเจ้าพระบิดาของเราและพระเยซูคริสต์เจ้า 2 ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา ของเรา และพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

จดหมายฝากฉบับนี้เริ่มต้นด้วยคำพูดที่เกือบเหมือนกับจดหมายฝากฉบับแรกที่เปาโล เขียนถึงคริสตจักรแห่งเดียวกันนี้ แม้เปาโลเป็นผู้แต่งจดหมายฝากฉบับนี้ แต่ท่านก็เอ่ยชื่อบรรดา พี่น้องที่สัตย์ซื่อและเพื่อนร่วมงานของท่านอีกครั้ง คือ ทิโมธีและซิลวานัส ดู คำอธิบายใน 1 เซ สะโลนิกา 1:1 ตามที่ได้บอกไว้ตรงนั้น *ซิลวานัส* เป็นชื่อเต็มของซิลาส ดังที่ได้กล่าวไว้ใน จดหมายฝากฉบับแรก เปาโลก็ทูลขอพระคุณและสันติสุขของพระเจ้าให้แก่ผู้อ่านของท่านอีก ครั้ง

2 ธศ 1:3 อัครทูตท่านนี้มุ่งที่จะให้กำลังใจพี่น้องชาวเมืองเซสะโลนิกาอีกครั้งและ เขียนว่า พี่น้องทั้งหลาย เราต้องขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านทั้งหลายอยู่เสมอ และเป็นการ สมควร คำที่แปลว่า สมควร (*อาซิออส*) มีความหมายว่า ‘คู่ควร’ หรือ ‘มีคุณค่า’ ความหมายก็คือ ว่า พวกท่านรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพี่น้องชาวเมืองเซสะโลนิกา ของพวกท่านเพราะมันเป็นการสมควรจริงๆ เหตุที่เปาโลสมควรขอบพระคุณพระเจาก็คือ เพราะ ความเชื่อของท่านก็จำเริญยิ่งขึ้น และความรักของท่านทุกคนที่มีต่อกันทวีขึ้นมากด้วย ผู้นำส่ง จดหมายฝากฉบับแรกได้กลับมาที่เมืองโครีนธ์และมารายงานให้เปาโลทราบว่าคุณเชื่อของค ริสตจักรที่เมืองเซสะโลนิกาได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้บรรดาสมาชิกในคริสตจักรยัง รักกันและกันอย่างมากมาด้วย พวกเขาสมควรได้รับคำขอบคุณและคำยกย่องที่เปาโลกล่าว จริงๆ มันตรงข้ามอย่างหน้ามือเป็นหลังมือกับปัญหาต่างๆที่เปาโลจะพูดถึงเกี่ยวกับคริสตจักรที่ เมืองโครีนธ์ในไม่ช้า

2 ธศ 1:4 ฉะนั้นเราเองจึงอวดท่านทั้งหลายต่อบรรดาคริสตจักรของพระเจ้าใน เรื่องความเพียรและความเชื่อของท่าน ในการที่ท่านถูกข่มเหงทุกอย่างและการยากลำบากที่ท่าน อดทนอยู่นั้น ด้วยเหตุนี้เปาโลและเพื่อนร่วมงานของท่านจึงมีความชื่นชมยินดีและรายงานเรื่อง

ราวของพวกเขาก็ให้คริสตจักรอื่นๆทราบ ท่านออกความเห็นอย่างชื่นใจเกี่ยวกับ “ความเพียรและความเชื่อ” ของพวกเขาใน “การข่มเหงและการยากลำบาก” ที่พวกเขากำลังทนอยู่ คำที่แปลว่า **ความเพียร (ฮูปอมอน)** นอกจากมีความหมายว่า ‘อดทน’ แล้วยังมีความหมายว่า ‘ความเพียรพยายาม’ ด้วยซึ่งเป็นความหมายตรงนี้ เห็นได้ชัดว่าคริสตจักรแห่งนี้กำลังเผชิญกับการข่มเหงอยู่ อาจด้วยน้ำมือของพวกยิวที่เมืองเซสะโลนิกา ดู กิจการ 17:5-9

ขณะที่พวกเขาถูกข่มเหงและเผชิญกับความลำบากอื่นๆ พวกเขาก็ทนเอาด้วยความอดทนที่พากเพียรและความเชื่อ เปาโลจึงชมเชยพวกเขาและในการทำเช่นนั้นท่านก็มุ่งที่จะให้กำลังใจพวกเขา

2 ธส 1:5 ซึ่งเป็นที่แสดงให้เห็นชัดเจนถึงการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งจะพิสูจน์ว่าท่านเป็นผู้สมควรกับอาณาจักรของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ท่านทั้งหลายจึงกำลังทนทุกข์อยู่ด้วย อัครทูตท่านนี้กล่าวว่า การต่อต้านที่ผู้เชื่ออายุน้อยเหล่านี้กำลังทนอยู่ด้วยน้ำมือของบรรดาผู้ข่มเหงนั้นเป็น “ที่แสดงให้เห็นชัดเจนถึงการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า” ความยากลำบากที่พวกเขากำลังทนเพื่อพระคริสต์เป็นภาพที่แสดงให้เห็นล่วงหน้าถึงการพิพากษาที่พระเจ้าจะทรงให้ตกลงบนผู้ข่มเหงเหล่านั้นในเวลาของพระองค์ บริบทที่ตามมาบ่งชี้ชัดเจนว่าการพิพากษาจะบรรลุขีดสุดเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธิ์เดชและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง ความหมายตรงนี้สอดคล้องกับโรม 12:19 ที่กล่าวว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบสนององค์พระผู้เจ้านิรันดร์” เปาโลจึงเสริมความเห็นแบบเดียวกันไว้ การข่มเหงที่พวกเขาทนอยู่ก็เป็นไปเพื่อที่ว่าพวกเขาจะถูกพิสูจน์ว่า “เป็นผู้สมควรกับอาณาจักรของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ท่านทั้งหลายจึงกำลังทนทุกข์อยู่ด้วย” นี่สื่อชัดเจนว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้ประชากรของพระองค์เจอกับการต่อต้าน หรือถึงกับเจอการข่มเหงเพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาสมควรได้รับอาณาจักรที่จะมาถึงของพระองค์หรือไม่ คริสเตียนยุคต้นส่วนใหญ่ได้เจอกับสิทธิพิเศษดังกล่าว น้อยคนนักที่จะมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวในปัจจุบัน

2 ธศ 1:6 เปาโลกล่าวต่อจากความเห็นในข้อ 5 เกี่ยวกับการพิพากษาว่า เพราะว่าเป็นการยุติธรรมแล้วซึ่งพระเจ้าจะทรงเอาความยากลำบาก ไปตอบแทนให้กับคนเหล่านั้นที่ก่อความยากลำบากให้กับท่านทั้งหลาย ในสายพระเนตรพระเจ้าแล้ว จะเป็นการยุติธรรมที่พระองค์จะทรงตอบสนองคนเหล่านั้นที่ก่อความยากลำบากให้กับพวกเขาด้วยความยากลำบากเช่นเดียวกัน พระเจ้าอาจทรงตอบสนองคนเหล่านั้นที่ข่มเหงพวกเขาไปแล้วบางส่วนในตอนนั้น แต่พระเจ้าก็ทรงสัญญาแล้วว่า จะทรงแก้แค้นเต็มขนาดในเวลาอันเหมาะสม อย่างไรก็ตาม การแก้แค้นอย่างเต็มขนาดดังกล่าวยังไม่เกิดขึ้นดังที่จะเห็นในข้อต่อไป การเล่นคำตรงท้ายข้อนี้เป็นสิ่งน่าสนใจ คำที่แปลว่า ความยากลำบาก (ชลิพซีส) เป็นคำนามของคำกริยาที่แปลว่า ก่อความยากลำบาก (ชลิโบ) ทั้งสองคำมีความหมายเกี่ยวกับความยากลำบาก พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าจะให้คนเหล่านั้นที่มาสร้าง ความยากลำบากแก่พวกเขาได้รับความยากลำบากเป็นการตอบแทน

2 ธศ 1:7 ในทำนองเดียวกัน ท่านกล่าวต่อไปว่า และที่จะทรงให้ท่านทั้งหลายที่รับความยากลำบากนั้น ได้รับความบรรเทาด้วยกันกับเรา เมื่อพระเยซูเจ้าจะปรากฏองค์จากสวรรค์พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ คำที่แปลว่า รับความยากลำบาก คือ ชลิโบ อีกครั้งเหมือนในข้อที่แล้ว ความหมายที่สำคัญกว่าก็คือว่า สำหรับท่านทั้งหลายที่รับความยากลำบากนั้น ก็จะได้รับ ความบรรเทาด้วยกันกับเรา พระเยซูกำลังจะเสด็จมาในไม่ช้าและจะทรงจัดการกับคนเหล่านั้นที่สร้าง ความลำบากให้แก่ท่านทั้งหลาย ความหมายตรงตัวก็คือ ‘จงพักผ่อนด้วยกันกับเราในการสำแดงของพระเยซูเจ้าจากสวรรค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์แห่งฤทธานุภาพของพระองค์’ คำที่แปลว่า ปรากฏ คือ อาปอคาลิปซีส ซึ่งเป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ apocalypse มันมีความหมายว่า ‘การสำแดง’ หรือ ‘วิวรณ์’

น่าสังเกตว่าเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพ พระองค์จะมาพร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า การสำแดงดังกล่าวจะเป็นมาจากสวรรค์ ข้อความตรงนี้สอดคล้องกับวิวรณ์ 19:11-21 แม้เห็นได้ชัดว่ากองพลโยธาตรงนั้นหมายถึงคริสตจักรที่ได้รับสง่าราศีแล้ว แต่กองพลโยธาที่เป็นทูตสวรรค์ก็ถูกรวมอยู่ด้วยตามที่ระบุในข้อนี้ อาจเป็นไปได้ว่ากองทัพจากสวรรค์นั้นซึ่ง “นุ่งห่มผ้าป่านเนื้อละเอียดขาวและสะอาด” (คริสตจักรที่ได้รับสง่า

ราศีแล้ว) จะมาจัดการกับกองทัพมนุษย์ของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ กองทัพทูตสวรรค์ซึ่งมาพร้อมกับพระคริสต์ก็อาจมาจัดการกับอำนาจฝ่ายวิญญาณที่ชั่วร้ายซึ่งไม่ปรากฏแก่ตาของชาตานิในวันนั้น เพราะว่าในวันนั้นชาตานิและจักรวรรดิทั้งสิ้นของมันจะถูกขังไว้ในเหวที่ไม่มีกั้นเป็นเวลาหนึ่งพันปี ดู วิวรณ์ 20:1-3

การเสด็จกลับมาของพระคริสต์มีสองระยะด้วยกัน ระยะแรกคือ การรับขึ้นก่อนยุคเจ็ดปี ตามที่มีบอกไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 4:14-17 แต่ตรงนี้เราอ่านถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์ด้วย ฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งตอนสิ้นยุคเจ็ดปี

2 ธส 1:8 เปาโลกล่าวต่อไปว่า การเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะเกิดขึ้นในเปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อัครทูตท่านนี้บรรยายว่าในวันนั้นการล้างแค้นของพระเจ้าต่อชาวโลกที่ชั่วร้ายจะถึงที่สำเร็จ ยอห์นซึ่งเขียนถึงเหตุการณ์เดียวกันก็กล่าวว่าพระเนตรของพระเยซูในตอนนั้นจะเป็นเหมือน “เปลวเพลิง” (วิวรณ์ 19:12) พระคริสต์จะเสด็จกลับมาด้วย ฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งเพื่อมารับอำนาจควบคุมกิจการต่างๆของแผ่นดินโลกโดยตรง อย่างไรก็ตาม พระองค์จะเสด็จมาด้วยการล้างแค้นด้วยต่อคนเหล่านั้นที่ได้ข่มเหงประชากรของพระเจ้า เพิกเฉยต่อพระเจ้าและปฏิเสธข่าวประเสริฐ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าวันนั้นจะได้ชื่อว่า “วันใหญ่ยิ่งแห่งพระพิโรธของพระองค์” (วิวรณ์ 6:17)

2 ธส 1:9 นอกจากนี้ ในวันนั้นชาวโลกที่ไม่มีพระเจ้าและปฏิเสธพระคริสต์จะได้รับโทษอันเป็นความพินาสนิรันดร์ ฟ้นไปจากพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และจากสง่าราศีแห่งพระอาณาจักรของพระองค์ ยอห์นเขียนถึงเหตุการณ์ตรงนี้โดยบรรยายว่า “มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น” (วิวรณ์ 19:15) นอกจากนี้อิสยาห์พยากรณ์ถึงเหตุการณ์เดียวกันนี้ว่า “ท่านจะตีโลกด้วยตะบองแห่งปากของท่านและท่านจะประหารคนชั่วด้วยลมแห่งริมฝีปากของท่าน” (อิสยาห์ 11:4) บรรดาคนชั่วที่ปฏิเสธพระคริสต์ในวันนั้นจะไม่เพียงเผชิญกับความตายเท่านั้น (นั่นคือ คน

เหล่านั้นที่อยู่ในกองทัพของปฏิบัติต่อพระคริสต์ที่อยู่ใกล้เม็กซิโกและบริเวณใกล้เคียง) แต่พวกเขาจะถูกแยกจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและสง่าราศีของพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ด้วยคำที่แปลว่า จาก ในข้อ 9 (อาป/อ) มีความหมายว่า ‘ถูกแยกขาดจาก’ นี่สื่อชัดเจนถึงความพิณาศของพวกเขาในบึงไฟตลอดไปเป็นนิรันดร์ แม้ชาวโลกอาจเย้ยหยันหรือถึงขั้นข่มเหง แต่คำแนะนำของเปาโลก็ชัดเจน จงเตรียมพร้อมไว้ วันของคนเหล่านั้นใกล้จะมาถึงแล้ว

2 ธส 1:10   ในวันนั้น เมื่อพระองค์จะเสด็จมาเพื่อรับเกียรติในพวกวิสุทธิชนของพระองค์ และเพื่อให้เป็นที่อัศจรรย์ใจแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ (เพราะท่านก็ได้เชื่อคำพยากรณ์ของเรา) วันนั้นจะมา “เมื่อพระองค์จะเสด็จมาเพื่อรับเกียรติในพวกวิสุทธิชนของพระองค์” นี่เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงตรัสล่วงหน้าไว้เกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระองค์ว่า “ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง” ในมัทธิว 24:30 และลูกา 21:27 การเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะไม่เพียงเป็นเวลาแห่งการล้างแค้นชาวโลกที่ชั่วร้ายเท่านั้น แต่มันจะเป็นเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับเกียรติ เพราะประชากรของพระองค์ด้วย นั่นน่าจะรวมถึงคริสตจักรที่มีชัยชนะที่กลับมาพร้อมกับพระองค์ นั่นอาจรวมถึงคนเหล่านั้นที่กลับใจเชื่อพระคริสต์ในช่วงยุคเจ็ดปีและรอดจากยุคนั้นด้วย อันที่จริงแล้วมันจะรวมถึงประชากรของพระเจ้าทั้งสิ้นตลอดทุกยุคสมัยที่จะถูกชุบให้เป็นขึ้นในวันนั้น การเสด็จกลับมาของพระองค์จะเกิดขึ้น “เพื่อให้เป็นที่อัศจรรย์ใจแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ” ในวันนั้นประชากรของพระองค์ทั่วโลกซึ่งถูกชุบให้เป็นขึ้นจากทุกยุคสมัยจะอัศจรรย์ใจในพระองค์ นั่นจะรวมถึงบรรดาพี่น้องชาวเมืองเซสะโลนิกาที่ได้เชื่อคำพยากรณ์ของเปาโลแล้วด้วย

2 ธส 1:11   เหตุฉะนั้นเราจึงอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลายเสมอว่าพระเจ้าของเราจะทรงถือว่าท่านเป็นผู้ที่สมควรแก่การที่พระองค์ได้ทรงเรียกนั้น และทรงบันดาลด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ให้ความประสงค์ดีทุกประการ และกิจการแห่งความเชื่อทุกอย่างสำเร็จ ดังนั้นเมื่อเห็นถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น เปาโลจึงปิดท้ายบทนี้ด้วยการบอกให้พวกเขาทราบถึงการที่ท่านอธิษฐานเพื่อคริสตจักรที่เมืองเซสะโลนิกาเสมอ ท่านอธิษฐานเพื่อ “ว่าพระเจ้าของเราจะทรงถือว่าท่านเป็นผู้ที่สมควรแก่การที่พระองค์ได้ทรงเรียกนั้น” นี่ไม่ได้หมายความว่า พระเจ้าจะทรงถือว่าพวกเขาคู่ควรกับการถูกช่วยให้รอดหรือแม้แต่ถูกช่วยให้พ้นจากการพิพากษาที่จะมาในยุคเจ็ดปี แต่

เปาโลหมายความว่าพวกเขาจะได้ประพาศตัวในชีวิตคริสเตียนอย่างเหมาะสม เพื่อที่ว่าพระเจ้าจะทรงถือว่าพวกเขาคู่ควรกับสง่าราศีใหญ่ยิ่งที่จะมาในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ดังนั้นพระเจ้าจะ “ทรงบันดาลด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ให้ความประสงค์ดีทุกประการ และกิจการแห่งความเชื่อทุกอย่างสำเร็จ” คำว่า ด้วย ในที่นี้ คือ เอ็น ซึ่งปกติแล้วหมายความว่า ‘ใน’ แน่ทีเดียวที่พระราชกิจของพระเจ้าที่กระทำในความเชื่อมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่เบื้องหลัง เปาโลจึงอธิษฐานขอให้พระราชกิจของพระเจ้าถูกกระทำที่นั่นในความเชื่อพร้อมกับฤทธิ์เดชของพระเจ้า สถิตอยู่ด้วย

2 ธส 1:12 ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อพระนามของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะได้เกียรติเพราะท่านทั้งหลาย และท่านจะได้รับเกียรติเพราะพระองค์ เมื่อพวกเขาดำเนินชีวิตอย่างสมควรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยเฉพาะในยามที่เจอกับการต่อต้านและการข่มเหงที่ทวีมากขึ้น พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ได้รับเกียรติในพวกเขา นอกจากนี้ในขณะเดียวกัน พวกเขาก็ได้รับเกียรติในพระองค์ด้วย ดังนั้นการสู้ทนการต่อต้านและการข่มเหงจึงเป็นการถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แต่ในขณะเดียวกันมันก็นำสง่าราศีมาสู่ประชากรของพระเจ้าด้วย แม้การข่มเหงไม่เคยเป็นสิ่งที่เราปรารถนา แต่มันก็มีประโยชน์ตรงที่มันนำชัยชนะและสง่าราศีมาสู่ชีวิตคริสเตียน ทั้งหมดนี้เป็นไป “ตามพระคุณแห่งพระเจ้าของเราและแห่งพระเยซูคริสต์เจ้า”

*****

ภาพรวมของ 2 เธสะโลนิกา 2: บทที่สองสานต่อเรื่องอวสานกาลแบบเจาะลึกยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเรื่องปฏิบัติต่อพระคริสต์และเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคเจ็ดปี

2 ธส 2:1-2 บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เรื่องการซึ่งพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา และที่พระองค์จะทรงรวบรวมเราทั้งหลายไปเป็นของพระองค์นั้น เราขอวิงวอนท่านว่า หลังจากได้บรรลุเป้าหมายแรกในการให้กำลังใจพี่น้องที่หวั่นไหวของท่านแล้ว อัครทูตท่านนี้จึงเปลี่ยนมาพูดถึงความสับสนที่เกิดขึ้นท่ามกลางพวกเขาบ้าง นี่เกี่ยวข้องกับบางคนที่จะเชื่อว่าวัน

ของพระคริสต์ได้มาถึงพวกเขาแล้ว ท่านจึงเกริ่นนำเนื้อหาส่วนต่อไปโดยขอร้องพวกเขาว่า **2 อย่าให้ใจของท่านหวั่นไหวง่าย หรือเป็นทุกข์ร้อนไป** คำที่แปลว่า **วิงวอน (อะโรตาโอ)** มีความหมายว่า ‘ขอร้อง’ หรือ ‘ขอ’ การวิงวอนหรือการขอร้องของท่านนี้มีขึ้นเพราะ “การซึ่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา และที่พระองค์จะทรงรวบรวมเราทั้งหลายไปเป็นของพระองค์” กล่าวอีกนัยหนึ่ง เพราะ (1) การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า และ (2) การรวบรวมเราไปเป็นของพระองค์ เปาโลจึงกำชับพวกเขามิให้หวั่นไหวง่ายหรือเป็นทุกข์ร้อนไป “การที่พระองค์จะทรงรวบรวมเราทั้งหลายไปเป็นของพระองค์” น่าจะหมายถึงการรับขึ้นตามที่มีบรรยายไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 4:16-17 คำที่แปลว่า **รวบรวม (อะพิชุนาโกเก)** มีความหมายเพิ่มเติมว่า ‘รวมตัวกัน’ ทั้งหมดนี้อยู่ในบริบทของการให้กำลังใจและ โดยเฉพาะการให้กำลังใจบางคน ที่คิดว่าตัวเองเข้าสู่ยุคเจ็ดปีแล้ว ดังนั้นนี่จึงสื่อถึงการรับขึ้นก่อนยุคเจ็ดปีอย่างชัดเจนอีกครั้ง

ดังนั้นเปาโลจึงหนุนใจพวกเขาว่า **2 อย่าให้ใจของท่านหวั่นไหวง่าย หรือเป็นทุกข์ร้อนไป** ไม่ว่าจะ เป็นโดยทางวิญญาณ หรือโดยทางคำพูด หรือโดยทางจดหมายเป็นเชิงว่ามาจากเรา อ้างว่าวันของพระคริสต์มาถึงแล้ว การพูดถึง “วันของพระคริสต์” ถูกเชื่อ โดยบางคนว่ามีความหมายเหมือนกับวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า คำที่แปลว่า **มาถึงแล้ว (อะนิสเทมิ)** มีความหมายว่า ‘อยู่ด้วย’ ดังนั้นเปาโลจึงกำชับพี่น้องชาวเมืองเธสะโลนิกาไม่ให้หวั่นไหวง่ายหรือเป็นทุกข์ร้อน เพราะคำกล่าวอ้างของบางคนที่ว่าวันของพระคริสต์ได้มาถึงแล้ว (คือ พวกเขาเข้าสู่ยุคเจ็ดปีแล้ว)

แม้ตรงนี้อาจสื่อว่ามีคนได้ส่งจดหมายโดยใช้ชื่อของเปาโลไปเพื่อบรรจุเป้าหมายดังกล่าว แต่ดูเหมือนว่าเปาโลแค่พูดถึงเรื่องนี้เพื่อไว้หากมีคนส่งจดหมายเช่นนั้นไปมากกว่า ตอนท้ายจดหมายฝากฉบับนี้ เปาโลได้บอกถึงสัญลักษณ์แห่งความเป็นของแท้ของจดหมายฝากของท่าน นั่นคือ คำค้ำประกันของท่านและ ‘ลายเซ็น’ ที่เป็นเครื่องหมายอันแสดงว่าจดหมายฝากฉบับนี้เป็นของแท้

2 ธส 2:3 ท่านจึงเตือนพวกเขาว่า **อย่าให้ผู้นั่งผู้ใดล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลย** เพราะว่ามันจะยังไม่มาถึง เว้นแต่จะมีการล้มลงเสียก่อน วันของพระคริสต์ (เหตุการณ์

ต่างๆที่เกิดขึ้นหลังการรับขึ้นของคริสเตียน) แม้ไม่ได้ถูกพูดถึงอย่างชัดเจนในข้อนี้ แต่ก็ถูกสื่อผ่านทางการละว้อย่างแน่นอน วันนั้นจะไม่มาถึงนอกเสียจากจะมีการล้มลงเสียก่อน คำที่แปลเช่นนั้น (อาพออสตาเซีย) มีความหมายว่า ‘การแปรพักตร์’, ‘การถอยหนี’ หรือ ‘การละทิ้งความจริง’ เราไม่ทราบแน่ชัดว่านี่เป็นการละทิ้งสิ่งใด มันอาจหมายถึงสภาพจิตวิญญาณของคนในยุคสุดท้ายและการออกไปจากความจริงในวันนั้น อย่างไรก็ตามเปาโลกล่าวถึงตัวบ่งชี้อีกประการ วันนั้นจะไม่มาถึงนอกเสียจากคนแห่งการบาปนั้นจะประจักษ์แจ้ง คือลูกแห่งความพินาศ ตามที่ข้อต่อไปจะกล่าวชัดเจน “คนแห่งการบาป ลูกแห่งความพินาศ” คนนี้มิใช่ใครอื่นนอกจากผู้ที่เรามักเรียกว่าปฏิบัติต่อพระคริสต์ คำที่แปลว่า ความพินาศ (อาโปและเอีย) มีความหมายหลายอย่าง และหนึ่งในนั้นคือ ‘การทำลายล้าง’ หรือ ‘การพินาศ’ บุคคลผู้นี้ไม่ว่าเขาจะเป็นใครก็ตาม ได้ถูกกำหนดแล้วให้เข้าสู่ความพินาศเป็นนิรันดร์ (คือ การพิพากษา) ให้เราสังเกตว่าเปาโลไม่ได้กำลังกล่าวว่าเหตุการณ์เหล่านี้จะต้องเกิดขึ้นก่อนการรับขึ้น แต่ท่านกำลังบอกว่าเหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อวันของพระคริสต์มาถึงแล้ว นั่นคือ เมื่อเข้าสู่ยุคเจ็ดปี จะมีการละทิ้งความจริงครั้งใหญ่และการปรากฏตัวของปฏิบัติต่อพระคริสต์ อาจเป็นไปได้ว่าการละทิ้งความจริงครั้งใหญ่ซึ่งจะเกิดขึ้นในวันนั้นจะเกิดขึ้นเพราะคริสตจักรแท้ได้ถูกพาตัวออกไปแล้ว ส่วนคนที่เหลืออยู่ทั้งสิ้นก็จะเป็นคริสตจักรที่ละทิ้งความจริง

2 ธส 2:4   เปาโลบรรยายถึงคนแห่งการบาปผู้นี้ต่อไป ผู้คิดกันซัดขวางและยกตัวขึ้นต่อผู้จะไรๆที่ได้ชื่อว่าเป็นพระเจ้า หรืออะไรๆที่เขาใ้หวันมัสนการณ์นั้น มันจะต่อต้านพระเจ้าหรืออะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าผู้เที่ยงแท้ นอกจากนี้มันจะยกตัวขึ้นเหนือพระนามของพระเจ้าด้วย มันจะหมิ่นประมาทถึงขีดสุดเมื่อมันนั่งในพระวิหารของพระเจ้าเหมือนอย่างพระเจ้าประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า มีหลายสิ่งที่เราเห็นตรงนี้

ประการแรก นี่สื่อชัดเจนถึงการก่อสร้างพระวิหารของพวกยิวขึ้นใหม่ที่กรุงเยรูซาเล็ม แม้พระวิหารหลังนี้ไม่จำเป็นต้องถูกสร้างเสร็จก่อนเข้าสู่ยุคเจ็ดปี แต่นี่ก็สื่อว่าในช่วงหนึ่งของยุคเจ็ดปี (อาจเป็นก่อนถึงช่วงกลางยุคเจ็ดปี) พระวิหารก็น่าจะถูกสร้างเสร็จแล้ว บางคนเชื่อว่าพระวิหารหลังนี้จะถูกสร้างขึ้นได้เพราะพันธสัญญาที่ปฏิบัติพระคริสต์จะกระทำกับชนชาติ

อิสราเอลและพวกมุสลิมด้วย ดู คาเนียล 9:27 การหักพันธสัญญา (ข้อตกลง) ดังกล่าวกับชนชาติอิสราเอลในช่วงกลางสัปดาห์ที่เจ็ดสิบ (คือ ยุคเจ็ดปี) จะเกิดขึ้นเมื่อปฏิบัติพระคริสต์ทำให้การถวายสักการบูชาของพระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่หยุดลงและตั้งตัวเองขึ้นเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนที่น่าไปสู่ความเรีสร้าง การนำสะอิดสะเอียนดังกล่าวก็คือ เมื่อปฏิบัติต่อพระคริสต์ย้ายเข้าไปในพระวิหารและประกาศต่อชาวโลกว่าจริงๆแล้วมันคือพระเจ้า มันจึงจะนั่งเป็นพระเจ้าโดยอ้างต่อชาวโลกว่าบัดนี้พระเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้ว

2 ธส 2:5 ท่านทั้งหลายจำไม่ได้หรือว่าเมื่อข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน ข้าพเจ้าได้บอกเรื่องนี้ให้ท่านทราบแล้ว เปาโลเตือนความจำพวกเขาว่าท่านได้บอกเรื่องนี้แก่พวกเขาแล้วตอนที่ท่านยังอยู่กับพวกเขา

2 ธส 2:6-7 และท่านก็รู้จักผู้คนที่กำลังหน่วงเหนี่ยวมันไว้ในขณะนี้ เพื่อมันจะปรากฏออกมาได้ต่อเมื่อถึงเวลาของมัน 7 เพราะว่าการนำจล็ดลับนอกกฎหมายนั้นก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว เพียงแต่ผู้ที่คอยหน่วงเหนี่ยวเดี่ยวนั้นนั้นจะยังหน่วงเหนี่ยวอยู่ จนกว่าผู้ที่คอยหน่วงเหนี่ยวนั้นจะถูกพาออกไปเสีย

เปาโลจึงเตือนความจำคริสตจักรที่เมืองเซสะโลนิกาว่า พวกเขาารู้อยู่แล้วว่าสิ่งใด (ผู้ใด) กำลังหน่วงเหนี่ยวมิให้ซาตานเปิดเผยตัวในขณะนั้น วลีที่ว่า “หน่วงเหนี่ยว” แปลมาจากคำว่า *คาเตะ โค* และมีความหมายว่า ‘ขัดขวาง’ หรือ ‘หยุด’ “การนำจล็ดลับนอกกฎหมาย” นั้นกำลังทำงานอยู่แล้ว “การนำจล็ดลับนอกกฎหมาย” ดังกล่าว ซึ่งเป็นการทำงานแบบลับๆของซาตานเพื่อบรรลุเป้าหมายในการครองโลกของมัน “ก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว” ปฏิบัติการของมันกำลังดำเนินการอยู่ ซาตานเริ่มออนไลน์แล้วและกำลังส่งเสริมเป้าหมายของมันอยู่ อย่างไรก็ตาม มันเจอกับอุปสรรคชิ้นใหญ่ที่ขัดขวางมันจนถึงตอนนี้มิให้สามารถขึ้นครองโลกได้ อุปสรรคดังกล่าวก็คือ “ผู้ที่คอยหน่วงเหนี่ยวเดี่ยวนั้นนั้นจะยังหน่วงเหนี่ยวอยู่ จนกว่าผู้ที่คอยหน่วงเหนี่ยวนั้นจะถูกพาออกไปเสีย” คำที่แปลว่า หน่วงเหนี่ยว คือ *คาเตะ โค* อีกครั้ง ซึ่งแปลว่า ‘ขัดขวาง’, ‘หยุด’,

‘กักตัวไว้’ เปาโลไม่ได้บอกชัดเจนตรงนี้ว่าผู้นี้คือใคร เพราะท่านได้อธิบายให้พวกเขาฟังไปแล้วว่าผู้นี้คือใคร

อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าผู้นี้มีชื่ออื่นนอกจากพระวิญญูณบริสุทธี พระองค์นั่นเองที่กำลังทรงหน่วงเหนี่ยวอำนาจลึกลับนอกกฎหมายดังกล่าวและเป้าหมายของซาตานที่จะครองโลก เมื่ออำนาจหน่วงเหนี่ยวของพระองค์ถูกเอาออกไป ซาตานก็จะครองโลกได้ตามใจชอบ น่าสังเกตว่าวลีที่ว่า “จะถูกพาออกไปเสีย” อาจแปลตรงตัวได้ว่า ‘เอาออกไปจากท่ามกลาง’ แต่ไม่ได้สื่อว่าพระวิญญูณบริสุทธีจะทรงถูกพาออกไปจากโลก แต่การหน่วงเหนี่ยวของพระองค์ในส่วนของแผนการของซาตานต่างหากจะถูกเอาออกไปเพื่อที่ว่าพญามารจะได้บรรลุแผนการของมันได้ตามใจชอบ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในการรับขึ้นเมื่อคริสตจักรก็จะถูกพาตัวออกไปด้วย

2 ธส 2:8   **ขณะนั้นคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัวขึ้น** คำที่แปลว่า **คนนอก**

กฎหมาย เป็นคำเดียวกับที่แปลว่า **นอกกฎหมาย (อาโนมิอา/อาโนมอส)** ทั้งสองคำมีความหมายตรงตัวว่า ‘นอกกฎหมาย’ นี้บรรยายถึงอุปนิสัยของซาตานอย่างชัดเจนรวมถึงผู้ที่จะมีสภาพเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ด้วย เมื่ออำนาจหน่วงเหนี่ยวของพระวิญญูณบริสุทธีถูกพาออกไป ปฏิปักษ์พระคริสต์ก็จะปรากฏตัว เราจำได้ในข้อ 3 ว่าเมื่อถึงตอนนั้นเอง วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะเริ่มต้นขึ้น

เปาโลกล่าวต่อไปว่า เมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม สิ่งที่จะเกิดขึ้นกับคนนอกกฎหมายนี้คือ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประหารมันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และจะทรงผลาญให้สูญไปด้วยการปรากฏแห่งการเสด็จมาของพระองค์ สิ่งนี้จะสำเร็จในวิวรณ์ 19:19-20 เมื่อปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์, ผู้พยากรณ์เท็จ และสาวกของพวกเขาจะถูกพระเยซูคริสต์กำจัดในการเสด็จมาของพระองค์ ดู วิวรณ์ 19:15 ด้วย คำที่แปลว่า **การเสด็จมา** คือ *ปารอูเซีย*

2 ธส 2:9   **นอกจากนี้ ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์คือผู้คนที่มาโดยการคลบ้นดาลของ**

ซาตาน เปาโลกล่าวชัดเจนว่าใครเป็นผู้ให้กำเนิดปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ พญามารนั่นเองที่ให้พลังและสั่งการมัน พร้อมกับบรรดาการอิทธิฤทธิ์และหมายสำคัญ และการมหัศจรรย์แห่งความเท็จ

บุคคลผู้ชั่วร้ายนี้จะได้รับอำนาจพิเศษจากซาตานเพื่อกระทำ**หมายสำคัญ** (ตรงตัวคือ การอัศจรรย์ต่างๆ) และ “การมหัศจรรย์แห่งความเท็จ” (ตรงตัวคือ การมหัศจรรย์แบบหลอกลวงๆ) ซาตานมีอำนาจในการทำการอัศจรรย์แบบจำกัดและมันจะใช้ประโยชน์จากสิ่งนี้อย่างเต็มที่ผ่านทางคนนอกกฎหมายนี้เพื่อหลอกลวงชาวโลกต่อไป

2 ธส 2:10 จากนั้นมันจะใช้และอุบายอธรรมทั้งหลายสำหรับคนเหล่านั้นที่พินาศอยู่ ซาตานโดยสมุนของมันคือ ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ จะใช้อุบายอธรรมทั้งปวงเพื่อหลอกลวงชาวโลก ดู วิวรรณ์ 13:12-15 เปาโลเขียนต่อไปว่าคนเหล่านั้นที่อยู่ในโลกก็เป็นคนที่หลงหายและพินาศ เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รับความรักแห่งความจริงไว้เพื่อจะรอดได้ ชาวโลกส่วนใหญ่ น่าจะเคยได้ยินข่าวประเสริฐแล้วก่อนการรับขึ้น พวกเขาจะได้ยินข่าวประเสริฐหลังการรับขึ้นด้วย จากนักเทศน์ 144,000 คนและจากทูตสวรรค์คนนั้นที่บินไปในท้องฟ้าพร้อมกับประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นนิรันดร์ ดู วิวรรณ์ 14:6 ความจริงในเรื่องดังกล่าวถูกพบในความรักของพระเจ้า กระนั้นชาวโลกแม้ในสมัยพระเยซูก็ไม่อยากมีส่วนเกี่ยวข้องกับอะไรกับความจริงนั้น

2 ธส 2:11 เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาครอบงำเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ เพราะว่ามันุษย์ชาติที่บาปหนาส่วนใหญ่ได้ปฏิเสธข่าวประเสริฐและความรักของพระเจ้า ในวันนี้พระองค์จะทรงให้ “ความลุ่มหลง” มาครอบงำเขา (ความหมายตรงตัวคือ ‘การหลอกลวงที่ได้ผล’) พวกเขาจะเชื่อคำโกหกของพญามาร พวกเขาจะเชื่อว่าจริงๆแล้วปฏิบัติต่อพระคริสต์คือพระเจ้า

2 ธส 2:12 เพื่อคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อความจริง แต่ยินดีในการไม่ชอบธรรม จะได้ถูกลงพระอาชญาทุกคน คำที่แปลว่า **ถูกลงพระอาชญา (ครีโน)** มีความหมายด้วยว่า ‘ถูกปรับโทษ’ ในการรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น (วิวรณ์ 14:9-10) คนเหล่านั้นที่เต็มใจปฏิเสธพระคริสต์ในโลกก็จะลงนามรับรองการตัดสินโทษของตนในนรกเป็นนิรันดร์ ส่วนวลีที่ว่า **ที่ไม่เชื่อความจริง** แต่ยินดีในการไม่ชอบธรรม บางคนเชื่อว่าคนที่เคยได้ยินข่าวประเสริฐแล้วก่อนการรับขึ้นและปฏิเสธข่าวประเสริฐนั้นคือคนที่จะถูกความลุ่มหลงเข้าครอบงำอันนำไปสู่การลงพระอาชญา

หลังการรับขึ้น นันนี้อาจเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม บริบทตรงนี้ก็อยู่ในขอบเขตของยุคเจ็ดปีโดย
ไม่มีการสื่อถึงทรศนะดังกล่าวเลย

2 ธส 2:13 หลังจากใช้เวลาไปเยอะกับการพูดถึงเรื่องอวสานกาลแล้ว คราวนี้เปาโลก็
กลับมาพูดถึงเรื่องในขณะนั้นบ้าง ท่านเปลี่ยนจากการเน้นเรื่องวันของพระคริสต์และปฏิบัติต่อ
พระคริสต์มาพูดถึงพี่น้องของท่านที่เมืองเซสะ โลกิกา ดังที่เห็นได้ชัดจากจดหมายฝากฉบับแรก
ที่ท่านเขียนถึงพวกเขา ท่านมุ่งที่จะให้กำลังใจคริสตจักรอายุน้อยที่เผชิญกับการต่อต้านและการ
ข่มเหง เรื่องดังกล่าวปรากฏตรงนี้อีกครั้ง เช่นเดียวกับใน 1:3 เปาโลออกความเห็นอีกครั้งว่า พี่
น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รักขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจำต้องขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านอยู่
เสมอ ท่านไม่เพียงแสดงการขอบพระคุณพระเจ้าเพื่อพวกเขาเท่านั้น แต่ท่านยังเขียนด้วยว่าพวก
เขาเป็นที่รักยิ่งของพระเจ้าด้วย แค่นั้นก็เป็นเหตุให้เกิดกำลังใจแล้ว

นอกจากนี้ท่านกล่าวต่อไปว่า เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกท่านไว้ตั้งแต่เริ่มแรกให้ถึงที่
รอด แม้แนวคิดเรื่องการทรงเลือกจะปรากฏตรงนี้ แต่คำที่ใช้ตรงนี้คือ *ไฮระออไม* และไม่ใช่คำ
ที่ใช้บ่อยกว่า *เฮ็คเล็คตอส* คำหลังถูกใช้มากกว่าเมื่อพูดถึงชนชาติอิสราเอล กระนั้น การทรง
เลือกก็เป็นคำสอนหนึ่งที่ชัดเจนในพระคัมภีร์ใหม่ เราจะเข้าใจความจริงข้อนี้ได้ก็ต่อเมื่อเราเห็น
ว่าพระคัมภีร์พูดถึงการทรงเลือกแบบเป็นกลุ่มมากกว่าเป็นรายบุคคล นั่นคือพระเจ้าทรงเลือก
ชนชาติอิสราเอลในฐานะประชาชาติในอับราฮัม พระเจ้าได้ทรงเลือกเรา คือ คริสตจักร ในพระ
คริสต์ แม้เรา (คือ คริสตจักร) ได้ถูกเลือกให้มาถึงความรอดในพระคริสต์แล้ว แต่อีกด้านของ
เหรียญก็คือ “ผู้ใดใคร่มาก็เชิญมา” (วิวรณ์ 22:17)

กระบวนการที่พระเจ้าได้ทรงเลือกเราถูกสื่อเพิ่มเติมโดยพระวิญญาณทรงชำระตั้งท่านไว้
ให้บริสุทธิ์ และโดยท่านได้เชื่อความจริง คำที่แปลว่า *โดย (เฮ็น)* มักถูกแปลว่า ‘ใน’ มากกว่า ดัง
นั้นความรอดของเราจึงอยู่ ‘ในการชำระตั้งของพระวิญญาณและการเชื่อความจริง’ หากคำที่แปล
ว่า ‘วิญญาณ’ หมายถึง พระวิญญาณบริสุทธิ์จริงๆ พระองค์ก็ได้ทรงชำระเราให้บริสุทธิ์แล้วเมื่อ
เราได้เชื่อความจริง การตีความอีกแบบก็คือ คำว่า ‘วิญญาณ’ หมายถึง จิตวิญญาณของเรา (เรา

ต้องจำไว้ว่าต้นฉบับภาษากรีกไม่มีความแตกต่างระหว่างตัวอักษรใหญ่หรือเล็กเหมือนที่ภาษา
อังกฤษสมัยนี้มี) หากเป็นเช่นนั้นจริง ความรอดของเราก็เป็นมาโดยการชำระ ‘จิตวิญญาณ’ ของ
เราให้บริสุทธิ์เมื่อเราได้เชื่อความจริง ไม่ว่าจะในกรณีใด พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เป็นคนกลางที่
กระทำกิจดังกล่าว

2 ธส 2:14 พระองค์ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายโดยทางข่าวประเสริฐของเรา เพื่อจะได้
รับสง่าราศีของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เปาโลกล่าวต่อไปว่าพระเจ้าได้ทรงเรียก
เราให้มาถึงความรอด “โดยทางข่าวประเสริฐของเรา” การทรงเรียกของข่าวประเสริฐก็คือ “ท่าน
ทั้งหลายที่ลำบากเหน็ดเหนื่อยจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข จงรับ
แอกของเราแบกไว้และเรียนรู้จากเรา” (มัทธิว 11:28-29) เมื่อเราตอบรับการทรงเรียกนั้น เราก็จะ
“ได้รับสง่าราศีของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” แม้พี่น้องที่เมืองเธสะโลนิกากำลัง
เผชิญกับการต่อต้านครั้งใหญ่จนอาจถึงกับเป็นการข่มเหง แต่เปาโลก็เตือนความจำพวกเขาถึง
สง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่รอคอยเราอยู่เบื้องหน้า แม้เราได้รับแล้วเพียงมัดจำของ
สง่าราศีดังกล่าวในตอนี้ แต่เราก็จะได้รับสง่าราศีดังกล่าวเต็มจำนวนเมื่อเราเจอกับพระองค์ใน
สง่าราศี

2 ธส 2:15 เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงมั่นคงไว้ และยึดถือโอวาทที่ท่านได้เรียน
แล้ว ไม่ว่าจะด้วยคำพูด หรือด้วยจดหมายของเรา ขณะที่เนื้อหาส่วนนี้ของจดหมายฝากฉบับนี้
กำลังจะมาถึงบทสรุป เปาโลก็เตือนสติพี่น้องผู้เป็นที่รักของท่านที่เมืองเธสะโลนิกาให้ (1)
มั่นคงไว้ แม้มีการใช้คำที่แตกต่างกันตามลำดับ แต่ความหมายตรงนี้ก็สอดคล้องกับสิ่งที่เปาโล
จะเขียนถึงชาวเมืองเอเฟซัสในภายหลัง ในเอเฟซัส 6:11-14 คำที่แปลเช่นนั้นตรงนี้ (สเด โค) มี
ความหมายว่า ‘ยืนหยัดมั่นคง’ หรือ ‘พากเพียรต่อไป’ ท่านเสริมต่อไปว่า (2) “ยึดถือโอวาทที่
ท่านได้เรียนแล้ว” คำที่แปลว่า โอวาท (พาราโดซิส) มีความหมายว่า ‘คำสั่งสอนที่ถูกมอบให้
แล้ว’ เราอาจกล่าวใหม่ได้ว่า ‘จงยึดถือความจริงที่ท่านได้เล่าเรียนแล้ว’ ท่านเสริมอีกว่า “ไม่ว่าจะ
ด้วยคำพูด หรือด้วยจดหมายของเรา” พวกเขาได้เรียนรู้ความจริงผ่านทางกรับใช้ด้วยตัวเอง
ของเปาโลและจดหมายฉบับที่แล้วของท่าน ท่านจึงกำชับให้พวกเขา *ยึดถือ* สิ่งเหล่านั้นไว้ ความ

หมายก็คือ การจับความจริงไว้ให้มั่น คำกำชับทั้งสองประการในข้อนี้อยู่ในรูปของคำสั่ง มันเป็น คำบัญชา

2 ธส 2:16-17 เปาโลจึงปิดท้ายเนื้อหาตรงนี้ด้วยคำอวยพรอันไพเราะ **บัดนี้ ขอ** ให้พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และพระเจ้าคือพระบิดาของเรา ผู้ทรงรักเรา และ ประทานให้เรา มีความสุขใจนิรันดร์ และความหวังอันดีโดยพระคุณ 17 ทรงชูใจและตั้งใจของท่านไว้ให้มั่นคง ในวาจาและในการกระทำอันดีทุกอย่าง คำอวยพรอันแสนวิเศษนี้มาจากทั้งพระเยซู คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (พระนามเต็มๆของพระองค์) และพระเจ้าพระบิดาของเรา พระองค์นั่นเองที่ทรงรักเราและทรงประทานให้เรา **มีความสุขใจนิรันดร์** คำนี้แปลมาจากคำว่า *พาราเลสซิส* ซึ่งมีความหมายในปัจจุบันว่า ‘กำลังใจ’ ช่างเป็นความหมายที่แสนวิเศษ พระเจ้าได้ ทรงประทานกำลังใจนิรันดร์ให้แก่เราพร้อมกับความหวังอันดีโดยทางพระคุณของพระองค์ จาก มุมมองอันน่าอัศจรรย์ดังกล่าว เปาโลจึงทูลขอพระเจ้าให้ทรง (1) **ชูใจ**ของพวกเรา คำที่แปลเช่นนั้น (*พาราคาเลส โอ*) เป็นรูปคำกริยาของคำนาม (*พาราเลสซิส*) ทั้งสองคำมีความหมายใน ปัจจุบันว่า ‘กำลังใจ’ ท่านจึงทูลขอพระเจ้าผู้ทรงประทานกำลังใจนิรันดร์ให้แก่เราแล้วให้ทรงให้กำลังใจเราอีก ท่านยังทูลขอพระเจ้าให้ทรง (2) “**ตั้งใจ**ของท่านไว้ให้มั่นคง ในวาจาและในการกระทำอันดีทุกอย่าง” คำว่า **ตั้ง** (*สเตรริค โช*) มีความหมายว่า ‘เสริมกำลังใจ’ หรือ ‘ทำให้มั่นคง’ ดังนั้น เปาโลจึงทูลขอพระเจ้าให้ทรงทำให้พวกเขา มั่งคงในวาจาทุกอย่างที่พวกเขาเอ่ยออกมา (คือ การเป็นพยานและการประกาศข่าวประเสริฐ) และกิจการอันดีทุกอย่างที่พวกเขากระทำ (คือ กิจการ ในส่วนของข่าวประเสริฐ)

*****

ภาพรวมของ 2 เซสชันโลนิกา 3: อัครทูตเปาโลปิดท้ายจดหมายฝากฉบับนี้ด้วยการผสม กันของคำขอและความเห็นส่วนตัวกับการจัดการกับพวกคนที่สร้างปัญหาในคริสตจักรที่นั่น บางคนทำตัวเกะกะขณะที่บางคนชอบยุ่งเรื่องของคนอื่นและไม่ทำมาหากินอีกต่อไปแล้ว

2 ธต 3:1-2 พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้จงอธิษฐานเพื่อเรา เพื่อว่าพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้แผ่ไป และจะได้รับเกียรติยศเหมือนอย่างที่ได้เป็นไปในหมู่พวกท่านแล้ว 2 และเพื่อเราจะได้พ้นจากคนพาลชั่วร้าย เพราะว่าไม่ใช่ทุกคนเชื่อ

เปาโลเริ่มต้นบทปิดท้ายนี้ด้วยคำขอให้คริสตจักรที่เมืองเธสะโลนิกาอธิษฐานเผื่อท่าน นอกจากนี้คำขอดังกล่าวยังเป็นไปเพื่อที่ว่า (ฮินา) “พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้แผ่ไป และจะได้รับเกียรติยศเหมือนอย่างที่ได้เป็นไปในหมู่พวกท่านแล้ว” (1) ความหมายก็คือว่า พันธกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้ไม่มีอะไรขัดขวาง คำที่แปลว่า *จะได้แผ่ไป* (เดอะ โค) ชวนให้นึกถึงนักวิ่งในการแข่งขัน มันมักถูกแปลว่า ‘วิ่ง’ ความหมายในสำนวนนี้คือ การที่ข่าวประเสริฐจะได้มี (วิ่ง) การแข่งขันที่แข็งแรง นอกจากนี้ (2) คำขอให้อธิษฐานของท่านยังเป็นไปเพื่อพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้ “รับเกียรติ” เหมือนกับที่เป็นไปในหมู่พวกเขาแล้วด้วย

ท่านยังขอให้พวกเขาอธิษฐานเผื่อด้วย (3) “เพื่อเราจะได้พ้นจากคนพาลชั่วร้าย” คำที่แปลว่า พาล (อาตอปอส) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ไม่เหมาะสม’ แต่ในเชิงสำนวนมีความหมายว่า ‘อธรรม’ แน่ทีเดียวที่ “ไม่ใช่ทุกคนเชื่อ” นั่นคือ แนนอนที่ ไม่ใช่ทุกคนที่เชื่อ

2 ธต 3:3 แต่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัตย์ซื่อ จะทรงเสริมกำลังท่านทั้งหลาย และทรงป้องกันท่านไว้ให้พ้นจากการชั่วร้าย ทั้งๆที่เป็นตามที่กล่าวไว้ด้านบน “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัตย์ซื่อ” จงสรรเสริญพระเจ้าเพราะเรื่องนั้น พระองค์จะทรงเสริมกำลังเราและป้องกันเราจากการชั่วร้าย คำที่แปลว่า *เสริมกำลัง* (สเตร็ค โซ) เป็นคำเดียวกับใน 2:17 ในบทที่แล้ว ดูความเห็นตรงนั้นได้ นอกจากนี้พระองค์ยังจะทรงพิทักษ์รักษาเราและปกป้องเราไม่เพียงจากความชั่วร้ายเท่านั้นแต่จากผู้ชั่วร้ายด้วย นี่จึงสื่อถึงความรอดไม่หลุดหายของผู้เชื่อ

2 ธต 3:4 เรามีความมั่นใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับท่านว่า ท่านกำลังประพฤติ และจะประพฤติต่อไปตามที่เรากำชับท่าน บางทีอาจด้วยการให้กำลังใจเพิ่มเติมและเตือนสติเพิ่มเติมด้วย เปาโลจึงกล่าวว่าท่านมีความมั่นใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับพวกเขาว่า พวกเขาทั้งกำลังประพฤติและจะประพฤติต่อไปตามสิ่งที่ท่านได้บัญชาพวกเขาไว้

2 คร 3:5 ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำใจของท่านทั้งหลายให้เข้าในความรักของพระเจ้า และอดทนในการรอคอยพระคริสต์ ในข้อต่อไปและจนจบเนื้อหาส่วนที่เหลือของจดหมายฝากฉบับนี้ เปาโลเผชิญหน้ากับปัญหาที่รบกวนคริสตจักรอยู่ อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะพูดถึงปัญหาดังกล่าว เปาโลก็ทิ้งท้ายด้วยคำให้กำลังใจแก่คริสตจักร ความหมายก็คือ ‘ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำใจของท่านทั้งหลายให้เข้าในความรักของพระเจ้า และความเพียรของพระคริสต์’ ฉบับคิงเจมส์สื่อความหมายถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ แม้นั้นอาจเป็นความหมายรองลงมา แต่คำที่แปลว่า *อดทนในการรอคอย (ฮูปอมอเน)* ก็เป็นคำที่แปลว่า ‘ความอดทน’ ในเชิงของความเพียรพยายาม เปาโลจึงทูลขอให้พระเจ้าทรงนำพวกเขาให้เข้าสู่ความรักที่มีให้แก่พระองค์มากขึ้นและเพียรพยายามในขณะที่พวกเขาเผชิญกับการข่มเหงทั้งปวง

2 คร 3:6 ในจดหมายฝากฉบับแรกของเปาโลที่ส่งถึงคริสตจักรที่เมืองเซสะโลนิกา ทั้งฉบับและเนื้อหาส่วนใหญ่ของฉบับที่สอง เปาโลเน้นเรื่องการให้กำลังใจเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ตอนนี้เปาโลจะเปลี่ยนไปใช้คำเตือนที่จริงจังแล้ว **บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เราขอกำชับท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา** นี่เป็นคำกำชับที่จริงจังและเป็นการเปลี่ยนน้ำเสียงสำหรับเนื้อหาที่จะตามมาด้วย คำบัญชาก็คือว่า **จงปลีกตัวของท่านออกไปจากพี่น้องทุกคนที่อยู่อย่างเกะกะ และไม่ประพฤติตามโอวาทซึ่งเขาได้รับจากเรา** การนำคำกำชับนี้ไปปฏิบัติจะปรากฏชัดในไม่ช้า อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนจะมีหลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าอยู่ด้วย

พระวาระของพระเจ้ากำชับให้ผู้คนของพระเจ้าแยกตัวออกจากพี่น้องที่ประพฤติตัวเกะกะ (2 โครินธ์ 6:17) กำชับชัดเจนให้เราแยกตัวออกจากชาวโลก แต่ตรงนี้เน้นเรื่องพี่น้องที่ประพฤติตัวเกะกะ) คำที่แปลว่า *เกะกะ (อาดัค โดส)* มีความหมายว่า (ก) ทหารที่แตกแถว และ (ข) คนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหรือคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย ในส่วนของหลักการแล้ว เปาโลจะจزمมากขึ้นเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่ “ไม่ประพฤติตามโอวาท” ที่พวกเขาได้รับจากพวกท่าน คำที่แปลว่า *โอวาท (พาราโดซิส)* ตามที่ระบุไว้ใน 2:15 มีความหมายว่า ‘ความจริงที่ถูกรับไว้แล้ว’ ตามหลักการแล้ว มันก็น่าจะหมายถึงพระวาระของพระเจ้า สิ่งที่เปาโลกำลังพูดถึงแบบกว้างๆก็คือ

ว่า บางคนในคริสตจักรที่เมืองเซสโลนิกาอยู่อย่างเกะกะจนถึงขนาดเพิกเฉยต่อพระวามะของพระเจ้าตามที่เปาโลและเพื่อนร่วมงานของท่านได้มอบให้แก่พวกเขาแล้ว

2 ธส 3:7 เพราะว่าตัวท่านเองก็รู้ว่าท่านควรจะทำตามเราอย่างไร เพราะเรามีได้ประพฤติกะกะเลยเมื่อเราอยู่ในหมู่พวกท่าน เปาโลจึงนำหลักการมาประยุกต์ใช้กับปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ก่อนจะจัดการกับปัญหาดังกล่าวโดยตรง ท่านเตือนความจำพวกเขาแล้วว่าพวกท่านได้ประพฤติดังไรขณะอยู่กับพวกเขา นอกจากนี้ท่านได้สอนพวกเขาไปแล้วว่าพวกเขาควรทำตามอย่างพวกท่าน ตอนที่เปาโล, สิลาส และทิโมธีอยู่กับพวกเขาที่เมืองเซสโลนิกา พวกท่านไม่ได้ประพฤติดังกล่าวท่ามกลางพวกเขาเลย

2 ธส 3:8-9 และเรามีได้ทานอาหารผู้ใดเปล่าๆ แต่เราได้ทำการหนักด้วยความพากเพียรทั้งกลางคืนและกลางวัน เพื่อเราจะไม่เป็นภาระแก่คนหนึ่งในพวกท่าน 9 มิใช่เพราะเราไม่มีสิทธิ์ แต่เราเพื่อทำตัวเป็นแบบอย่างให้ท่านทั้งหลายทำตามเรา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเปาโลและคณะของท่านมิได้รับประทานอาหารโดยให้คนอื่นออกตั้งค์เลย นั่นคือ พวกท่านมิได้ทำตัวเป็นภาระผู้อื่น เปาโลเตือนความจำพวกเขาว่า พวกท่าน “ได้ทำการหนักด้วยความพากเพียรทั้งกลางคืนและกลางวัน เพื่อเราจะไม่เป็นภาระแก่คนหนึ่งในพวกท่าน” ความหมายก็คือว่า พวกท่านทำงานด้วยมือของตนเพื่อหาเลี้ยงชีพตัวเอง ในบางกรณีก็ทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อที่พวกท่านจะไม่เป็นภาระแก่ผู้ใด คำที่แปลว่า เป็นภาระ (อะพิบาเรโอะ) มีความหมายว่า ‘เป็นภาระหนัก’ เปาโลต้องการจะบอกว่าขณะที่ท่านอยู่ที่เมืองเซสโลนิกา พวกท่านได้ทำงานพิเศษเพื่อหารายได้ พวกท่านจึงไม่เป็นภาระหรือทำให้ผู้ใดต้องเดือดร้อน

ท่านกล่าวต่อไปว่า “มิใช่เพราะเราไม่มีสิทธิ์” ความหมายก็คือว่า พวกท่านทำเช่นนั้นมิใช่เพราะว่าพวกท่านไม่มีสิทธิ์อำนาจหรือสิทธิพิเศษที่จะดำรงชีวิตด้วยข่าวประเสริฐ แต่พวกท่าน “ทำตัวเป็นแบบอย่างให้ท่านทั้งหลายทำตามเรา” ความหมายก็คือว่า พวกท่านมุ่งมั่นที่จะสร้างแบบอย่างไว้ในเรื่องนี้เพื่อให้พวกเขาปฏิบัติตาม

2 ธส 3:10 แม้เมื่อเรายู่กับพวกท่าน เราก็ได้กำชับท่านอย่างนี้ว่า ถ้าผู้ใดไม่ยอม

ทำงาน ก็อย่าให้เขากิน เห็นได้ชัดว่า แม้แต่ตอนที่เปาโลอยู่ที่เมืองเธสะโลนิกา ท่านก็ทราบดีว่า บางคนกำลังใช้ชีวิตแบบไม่ทำมาหาเลี้ยงชีพ และทำตัวเป็นภาระให้คนอื่นต้องคอยเลี้ยงดู ท่านจึงเตือนความจำพวกเขาว่า แม้แต่ตอนที่พวกท่านอยู่ที่นั่น พวกท่านก็บัญชาไว้ว่า “ถ้าผู้ใดไม่ยอมทำงาน ก็อย่าให้เขากิน” หลักการดังกล่าวก็เป็นสิ่งที่เรียบง่ายและลึกซึ้งและใช้ได้ถึงจนทุกวันนี้ พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ตั้งแต่ทรงสร้างสรรพสิ่งให้มนุษย์ทำงาน นี้อิงเป็นเช่นนั้นตั้งแต่การล้มลงในความบาปของมนุษย์ในสวนเอเดน

2 ธส 3:11 เปาโลกล่าวต่อไปว่า เพราะเราได้ยินว่า มีบางคนในพวกท่านอยู่อย่างเกะกะ ไม่ทำงานอะไรเลย แต่ชอบยุ่งกับธุระของคนอื่น คำที่แปลว่า เกะกะ เป็นคำเดียวกับในข้อ 6 คุณคำอธิบายตรงนั้นได้ มีหลายคนตั้งสมมติฐานว่าบางคนในเมืองเธสะโลนิกาเชื่อเหลือเกินว่าการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นใกล้เข้ามาแล้วจนพวกเขาเลิกทำงานหาเลี้ยงชีพและตั้งหน้าตั้งตารอคอยวันดังกล่าวอย่างเดียว นี่น่าจะอิงตามฉบับแปลภาษาอังกฤษ ตามที่สื่อตรงท้ายข้อ 5 อย่างไรก็ตามต้นฉบับภาษากรีกไม่ได้สื่ออย่างนี้ แต่กลับสื่อว่าคนเหล่านี้ที่ไม่ยอมทำมาหากิน ทั้งตอนที่เปาโลอยู่ที่นั่นในตอนแรกและแม้แต่ตอนนี้ด้วย จริงๆแล้วเป็นพวกชอบยุ่งกับธุระของคนอื่น คำที่แปลเช่นนั้น (*เพริเอระกาซอ ไม*) หมายถึง คนที่ชอบยุ่งกับเรื่องหุยมหิมไร้สาระและชอบแต่เรื่องของคนอื่น เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้ไม่ยอมทำงานเลย ดังนั้นปัญหาก็คือว่ามีพวกชอบทำตัวเป็นภาระคนอื่นอยู่หลายคนในคริสตจักรที่นั่นซึ่งเป็นพวกชอบแต่เรื่องของคนอื่นด้วย คนเหล่านี้ที่ไม่เชื่อฟังคำบัญชาของอัครทูตเปาโล จึงประพฤติดัวเกะกะ

2 ธส 3:12 เปาโลจึงมีข่าวแจ้งให้คนเหล่านี้ทราบ เราจึงกำชับและเตือนสติคนเช่นนั้นโดยพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า ให้เขาทำงานด้วยใจสงบ และกินอาหารของตนเอง ท่านกล่าวให้ชัดเจนกว่านี้ไม่ได้แล้ว อัครทูตท่านนี้บัญชาพวกเขาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้พวกเขาเลิกทำตัวเป็นภาระคนอื่นและออกไปทำมาหากินเสีย นอกจากนี้พวกเขาควรทำเช่นนั้นด้วยใจสงบ นั่นคือ เลิกยุ่งกับธุระของคนอื่น วัตถุประสงค์ทำนองนั้นแจ้งแก่พวกเขามากที่สุด พวกเขาต้องกินอาหารของตัวเอง ไม่ใช่คอยเกาะคนอื่นกิน

2 ธส 3:13 ขณะที่จดหมายฝากฉบับนี้ใกล้จะจบแล้ว เปาโลจึงเริ่มเปลี่ยนไปพูดถึงความในใจสุดท้ายของท่าน อย่างไรก็ตาม ก่อนที่ท่านจะกล่าวสรุปเนื้อหาตอนนี้ ท่านก็ขอร้องว่า **พี่น้องทั้งหลาย ท่านอย่าอ่อนใจที่จะกระทำการดีเลย** ความหมายกว้างๆก็คือ การหนุนใจพี่น้องชาวเมืองเธสะโลนิกาให้บากบั่นต่อไป โดยไม่ต้องสนใจคนเหล่านี้ที่ชอบอู้งาน คำที่แปลว่า **อ่อนใจ (เอ็คคาเคะ โอ)** มีความหมายว่า ‘ท้อใจ’ เห็นได้ชัดว่าคริสตจักรที่นั่นเจอกับการต่อต้านและอาจถึงกับเจอการข่มเหงด้วยซ้ำ ดังนั้น ขณะที่เปาโลใกล้จะจบเนื้อหาของจดหมายฝากฉบับนี้แล้ว ท่านจึงเปลี่ยนเรื่องและหนุนใจพวกเขาให้สู้ต่อไป คำที่แปลว่า **กระทำการดี (คาลอปอย เอะ โอ)** มีความหมายว่า ‘ทำสิ่งที่ดีหรือถูกต้อง’ ‘พี่น้องทั้งหลาย อย่าท้อแท้ไปเลย แต่จงทำสิ่งที่พวกท่านควรกระทำต่อไป’ (อัครทูตท่านนี้ให้คำสั่งที่คล้ายๆกันในกาลาเทีย 6:9)

2 ธส 3:14 เปาโลให้คำกำชับที่น่ากลัวไว้ **ถ้าผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเราในจดหมายฉบับนี้ จงจดจำคนนั้นไว้ อย่าสมาคมกับเขาเลย เพื่อเขาจะได้อาย** บริบทที่ถูกพูดถึงอยู่นี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับพวกชอบแต่เรื่องของคนอื่นที่ไม่ยอมทำตามากินเลย แน่نونที่นี่เป็นการประยุกต์ใช้แบบแรก อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าจะมีหลักการที่กว้างกว่าเกี่ยวกับพี่น้องบางคนที่ไม่ยอมเชื่อฟังคำกำชับตามพระคัมภีร์อย่างโจ่งแจ้งด้วย นี่สื่อชัดเจนถึงหลักการเรื่องการแยกออก เปาโลจึงเน้นย้ำสิ่งที่ท่านได้กล่าวไปแล้วในข้อ 6 หลักเกณฑ์ก็คือ การไม่เชื่อฟังถ้อยคำในจดหมายฝากฉบับนี้ ซึ่งก็คือ หนังสือ 2 เธสะโลนิกานี้ อย่างไรก็ตาม นี่ก็ประยุกต์ใช้ได้กับพระวาระของพระเจ้าด้วย เห็นได้ชัดว่านี่เป็นคำกำชับให้แยกตัวออกจากพี่น้องที่จิตใจประพฤติดูแบบไม่เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้าอย่างโจ่งแจ้ง ดังนั้นเปาโลจึงสั่งให้จดจำคนแบบนั้นไว้ ความหมายก็คือ การหมายเหตุคนๆนั้นไว้และ “อย่าสมาคมกับเขาเลย” คำที่แปลว่า **สมาคมกับ (ซูนานามิกนูมิ)** มีความหมายว่า ‘มีสัมพันธภาพ’ หรือ ‘คบหากับ’ เป้าหมายมิใช่เป็นการลงโทษแต่เป็นการคัดค้าน “เพื่อเขาจะได้อาย” ดังนั้นพระคัมภีร์ได้สั่งคริสเตียนทั้งหลายมิให้คบหาสมาคมกับพี่น้องที่เลือกใช้ชีวิตแบบไม่เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้าอย่างจงใจ

2 ธส 3:15 อย่างไรก็ตาม เปาโลให้คำแนะนำไว้ว่า **อย่าถือว่าเขาเป็นศัตรู แต่จงเตือนสติเขาฉันพี่น้องคนหนึ่ง** คริสเตียนที่ไม่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าไม่ใช่ศัตรู แต่พวกเขา

เป็นพี่น้องที่ไม่เชื่อฟัง ดังนั้นเราจึงถูกกำชับให้เตือนสติพวกเขาในฐานะพี่น้อง คำที่แปลว่า **เตือนสติ** (นออุเรเตะโอ) มีความหมายว่า ‘เตือน’, ‘เตือนสติ’ หรือ ‘กำชับ’ (ในกรณีนี้คือ กำชับให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง) เมื่อพี่น้องคริสเตียนคนอื่นหลงผิดไปจากทางนั้น เราก็ถูกกำชับให้พยายามสั่งสอนพวกเขาให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง เหมือนที่เปาโลกล่าวไว้ในกาลาเทีย 6:1 คือ ด้วย “ใจอ่อนสุภาพ”

2 ธส 3:16 เช่นเดียวกับที่พบบ่อยในจดหมายฝากฉบับต่างๆของเปาโล ท่านทูลขอพระคุณของพระเจ้าให้แก่ผู้อ่านของท่าน **บัดนี้ ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสันติสุข ทรงโปรดประทานสันติสุขให้แก่ท่านทั้งหลายทุกเวลาและทุกทาง** ในอีกห้าแห่งในพระคัมภีร์ใหม่ พระเจ้าทรงถูกเรียกว่า “พระเจ้าแห่งสันติสุข” พระองค์ไม่เพียงประทานสันติสุขกับพระองค์โดยทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น (โรม 5:1) แต่พระองค์ยังทรงประทานสันติสุขภายในเมื่อเราวางใจในพระองค์ด้วย ท่านปิดท้ายจดหมายฝากฉบับนี้ด้วยการทูลขอว่า “ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าดำรงอยู่กับท่านทุกคนเถิด”

2 ธส 3:17 นี่แหละเป็นคำค้ำประกันของข้าพเจ้าคือ เปาโล ที่เขียนด้วยมือของข้าพเจ้าเอง ซึ่งเป็นเครื่องหมายในจดหมายทุกฉบับ **ข้าพเจ้าจึงเขียนเช่นนี้** เช่นเดียวกับในจดหมายฝากฉบับอื่นๆของเปาโล ท่านกล่าวถึงลายเซ็นที่ท่านเขียนด้วยตัวเองซึ่งรับรองว่าท่านเป็นผู้แต่งจดหมายฝากฉบับนี้ สายตาของเปาโลเริ่มแยลงเรื่อยๆจนท่านเขียนหนังสือให้คนอื่นอ่านออกไม่ได้แล้ว ท่านจึงใช้ผู้บันทึกตามคำบอก (คือ เลขา) ที่ท่านสั่งให้เขียนเนื้อหาส่วนใหญ่ของจดหมายฝากฉบับนี้ ลายเซ็นที่ท่านขีดเขียนด้วยตัวเองจึงกลายเป็นเครื่องหมายที่แสดงว่าท่านเป็นผู้แต่งจดหมายฝากของท่านจริงๆ

2 ธส 3:18 เช่นเดียวกับในจดหมายฝากเกือบทุกฉบับของท่าน เปาโลกล่าวปิดท้ายด้วยลายมือของท่านอย่างชัดเจน **ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด** การทูลขอพระคุณจากพระเจ้าให้แก่ประชากรของพระองค์เป็นความมั่งคั่งอันอุดมจริงๆ ดู ฮีบรู 4:16 จดหมายฝากฉบับนี้ปิดท้ายด้วยคำที่พบบ่อย เอเมน ‘ขอให้เป็นเช่นนั้น’ [จดหมายฉบับที่สองถึงชาวเธสะโลนิกาได้เขียนจากกรุงเอเธนส์]